

KÉZILABDA EB

Török Bódog, és az ő mágikus mágnesfalja

Óriások földjén

SIMON JÓZSEF »

TÖRÖK BÓDOG

Szerelme volt a játék

Két éve, amikor 88 éves korában elhunyt a kézilabda magyar aranykapitánya, az 1965-ben női vb-t nyerő válogatott mestere, Török Bódog, az egész sportág gyászolt és osztozott családjá, barátai, volt játékosai fájdalmában. Mindannyian felnéztünk rá, szerettük és élvezettel hallgattuk anekdotáit, kifogyhatatlan szakmai „intelmeit”. Rajta kívül csak Mocsai Lajos női csapata szerzett kézilabda-világversenyen aranyérmet Magyarországnak – 2000-ben a bukaresti Eb-n. Mindenki Bogyi bácsija pedagógusként is fantasztikusan felkészült volt, a kézilabda változásával, fejlődésével utolsó percéig lépést tartott, ezért minden szavát áhitattal lesték játékosai és edzőkollégái.

Kérdés, gond meg persze öröm és siker is rengeteg volt az életében, amelyből 65 évet edzőként dolgozott. A Goldberger SE női csapatánál kezdte, majd a női válogatott szövetségi kapitányként dolgozott 1955 és 1978 között. A keze alól kikérülő világlklasszisok sokaságát szinte lehetetlen felsorolni, de mindent elárul, hogy női csapataival az 1965-ös vb-n arany-, 1957-ben ezüst-, 1971-ben, 1975-ben és 1978-ban bronzérmes volt, az 1976-os montreali olimpián a harmadik helyen végzett.

A nyolcvanas évektől az MKSZ szaktanácsadója volt, szaklapot szerkesztett, emellett edzősködött és az utánpótlás-neveléssel is foglalkozott, valamint összefogta az őt szinte istenként tisztelő idősödő klasszisok válogatottját. Naprakész információi voltak a külföldi és a hazai kézilabdából – az internet adatbázisával is állta a hírszenyit. A privát beszélgetésekben sem tudott sokáig másról beszélni, mint

szerelméről, a kézilabdáról. Persze szóba jött a politika, főleg a sportpolitika, valamint kihagyhatatlan volt 39 évesen elhunyt szobrászművész fia, Török Richárd és persze imádott felesége, aki élete végéig hűséges és türelmes társa volt.

ELEKNÉ ROTHERMEL ANNA

Legendás kapus

Ha a világ legjobb kapusairól beszélünk, még ma is kihagyhatatlan a rangsorból Elekné Rothermel Anna, az 1965-ben világbajnoki aranyérmet nyerő válogatott világlklasszis kapusa, aki 67 éves korában, 2005-ben hunyt el. A VM Közértből került az FTC-be, 94-szer öltötte magára a címeres mezt, kétszer a világválogatottba is meghívták. Pályája egyik csúcspontja, hogy 1971-ben a Fradi BEK-döntőt játszott. Ebben az évben a válogatottban bronzérmet szerzett a vb-n. Amikor 1977-ben visszavonult, négy bajnoki címet és ugyanennyi MNK-győzelmet számlált.

Akkor ment el közülünk, amikor egykori válogatottbeli társaival együtt lelkesen készülődött vb-aranyérmük 40. évfordulójának megünneplésére.

A legendás magyar kapusiskola egyik legjobbja volt (a vb-győzelem esztendejében a legjobb hazai női játékosnak választották), akinek kedves, szerény egyéniségét nem lehet elfeledni. Férje és egyben edzője, Elek Gyula szintén az FTC legendái közé tartozott, és manapság fiuk, Elek Gábor viszi tovább a családban a kézilabdás hagyományt.

FLECKNÉ BABOS ÁGNES

A csapat esze

Az 1944-ben született irányító 1960-tól a Női Ruhagyári SE, 1962-től a

TFSE, 1966-tól a Vasas, 1976-tól a Bp. Spartacus játékosa volt. Török Bódog, az aranycsapat szövetségi kapitánya azt mondta róla, hogy fiatal kora ellenére az 1965-ben vb-aranyérmes csapat esze, egyik vezéregyénisége volt. A legjobbak között 1964-től 1974-ig 121-szer szerepelt. Egyik legjobb tornája az 1971-ben Hollandiában rendezett világbajnokság volt, amelyen bronzérmet nyert. Az év kézilabdázója volt 1970-ben és 1972-ben. A válogatottságról 1974-ben lemondott, de sportolói pályafutását csak 1978-ban fejezte be. Közben a civil életre is készült, tanári diplomát szerzett 1966-ban a TF-en, majd 1974-ben kézilabda szakedzői oklevelet vehetett át. Szívesen foglalkozott fiatal játékosokkal, ezért vállalta a BHG SE, majd a Bp. Spartacus ifjú tehetségeinek gondozását.

Fontos állomás volt edzői pályáján, hogy Laurencz László szövetségi kapitány felkérte másodedzőjének, ezt a feladatot 1989-től 1996-ig végezte, vagyis ott volt női csapatunk 1995-ös bécsújhelyi vb-ezüstjénél és 1996-os atlantai bronzszerzésénél.

GÓDORNÉ NAGY MARIANNA

Válogatottsági csúcstartó

Az év magyar kézilabdázója címet – Kovács Péterrel együtt – Nagy Marianna nyerte el a legtöbbször – mindketten öt-öt alkalommal érdemelték ki a díjat. A női válogatott jobbtöltője 1957-ben született, kézilabdázóként Csornáról előbb a TFSE-be, majd Vasasba, a német Leverkusenbe és az osztrák Hypóba került. Olimpiai bronzérmes volt 1976-ban, vb-ezüstöt nyert 1982-ben, vb-bronzot 1975-ben és 1978-ban. A címeres mezt 281-szer öltötte fel (rekorder), majd Hypó-játékosként osztrák válogatott is lett. Négyyszer volt magyar bajnok (1981, 1982, 1984, 1985) és ugyanennyiszert Magyar Kupát (1981, 1982, 1983, 1985). A Hypóban 1988-tól vezéregyéniségnek számított, irányításával két BEK-diadalt (1989, 1990) aratott Gunnar Prokop edző-menedzser összesen nyolcszoros győztes együttese. Gódné első BEK-sikerét a Vasassal érte el 1982-ben.

Edző férjével, Gódor Mihállyal sportiskolát és -tábort, fitnessközpontot alapított Szentgyörgyvölgyben, az osztrák határ közelében, ahol magyar és külföldi gyerekeket oktatnak kézilabdára és más sportágra.

STERBINSZKY AMÁLIA

Az évszázad játékos

Azon lehet vitázni, hogy vajon Sterbinszky Amalia vagy Görbicz Anita minden idők legjobb magyar kézilabdázója, ám a kérdést nem lehet eldönteni – más volt a játék a hetvenes-nyolcvanas években, mint manapság. A balátöltő Sterbinszky viszont nem véletlenül lett az évszázad magyar kézilabdázója – fantasztikus tudású és szellemiségű játékos volt, aki magával tudta ragadni társait a pályán és a szurkolókat a lelátón. Cseleire, lövéseire, szervezőképességére mindig emlékezni fog, aki látta őt kézilabdázni.

A válogatottban 239-szer szerepelt, három világbajnoki bronzot (1971, 1975, 1978) és egy ezüstöt (1982) szerzett. A montreali olimpián bronzérmes, Moszkvában negyedik helyezést ért el. A világválogatottba is meghívták 1984-ben.

Első klubja 1964-től a Debreceni Dózsa volt, amelyből öt év után igazolt az FTC-be, 1973-ban pedig a Vasashoz. Miután az angyalföldiekkel BEK-et nyert 1982-ben, a dán IF Helsingörbe szerződött. A 11-szeres magyar bajnok átlövő Dániába ment férjhez, és 1984-ben visszavonult az aktív sportolástól. Utóbb a dán női válogatottat edzette, majd tehetséges gyerekekkel foglalkozott.

A női válogatott eredményei
Olimpia: 1976, bronz; 1980, 4. hely; 1996, bronz; 2000, ezüst; 2004, 5. hely; 2008, 4. hely
Világbajnokság: 1949 (szabadtéri), arany; 1957 (terem), ezüst; 1962, 5. hely; 1965, arany; 1971, bronz; 1973, 4. hely; 1975, bronz; 1978, bronz; 1982, ezüst; 1986, 8. hely; 1993, 7. hely; 1995, ezüst; 1997, 9. hely; 1999, 5. hely; 2001, 6. hely; 2003, ezüst; 2005, bronz; 2007, 8. hely; 2009, 9. hely; 2013, 8. hely
Európa-bajnokság: 1994, 4. hely; 1996, 10. hely; 1998, bronz; 2000, arany; 2002, 5. hely; 2004, bronz; 2006, 5. hely; 2008, 8. hely; 2010, 10. hely; 2012, bronz

MÚLTUNK NAGYJAI

Női kézilabda-válogatottunk 1949-ben szabadtéri világbajnokságot nyert, 1965-ben pedig teremben rendezett vb-n szerzett aranyérmet. Olimpiai ezüstérmes és Európa-bajnok volt 2000-ben, olimpiai bronzérmes 1976-ban és 1996-ban. Vagyis van miből, van kiből válogatni, ha a sportág világlklasszis alakjait akarjuk felidézni. Íme, a legjobbak a legjobbak közül.